

til nakuat ilt at gæra, siþan þer uarþa biltugha, ælla ueta þem nakuara foruist, han böte fiuratighi markær ælla dyli mæþ þrætylftum eþe. Þa æn þæt bærs til kunungx ræfst, þa skal hæræzs næmd uita, huat sum þær ær sant um. Ok
 5 hua sum samuist hauær mæþ þöm ælla giuær þöm en mal uarþ, þa böte han þrea markær ælla dyli mæþ tolf manna eþe. Nu æn kirkiu sokn ælla fiarþungx hæræþe ælla alt hæræþe hauær samuist mæþ hanum, þa dyli ælla böte æfte þy, sum framleþis skils firi biltugha mæn. §. 1. Nu aghu
 10 þer biltugha uara, þær til þæn biþær firi þöm, sum þer brutu til, ælla hans arui, ælla annar þæn, sum husit ok hemit a, sum för uar skilt. Þaghar han biþær firi þöm, þa skal kunungur þöm friþ giua ælla þæn, sum kunungxs þylykt uald hauær, at han ma þöm friþ giua. Þa skulu þer lösa uiþ ku-
 15 nung mæþ fiuratighi markum, ok þæt ær hans ensak. §. 2. Nu skal um all eþzsöre hæræzs næmd uita, huat þær ær sant um, þön hæræzs næmd, sum af þy hæræþe ær, sum gærþin uar gör i.

tici (t. ex. Braune: Althochd. Gram. § 315) benämnes genit. och dat. af infinitiven. Jfr *þæt ær sua undistanda* ES 11: 1.

1. *Ueta*, -tte (isl. *veita*, -tta 3 sv. konj.) vb. tr. Gifva, lämna. I st. f. *ueta* skulle man här vänta *uetær*, samordnadt med *föþir*, *hialpær*. Antingen är *ueta* inf., i hvilket fall Schlyters ofvan (s. 39a) nämnda anmärkning bör omfatta äfven konj. *ælla*, eller ock är *ueta* 3 p. pl. pres. sing. ind. och står anakolutiskt, ett konstruktionssätt, som i ÖGl. är ganska vanligt.

2. *Foruist* (isl. =) f. Beskydd, hjälp, däraf *foruista(r) man* o: eg. beskyddare, sedan anförare för en bröllopskara, som för

bruden till hennes nya hem, jfr GB 8: 2 och 9: 1.

3. Konungens domstol, där hans domsrätt utöfvades på ting, som hölls i konungens eller någon af honom därtill förordnad persons närvaro. Utförligare här om i not till RB öfverskrift.

5, 6. *Mal uarþær* m. Ett mål mat. Ordet bör betraktas som sammansatt, i följd hvaraf räkneordet *en* i ans. till genus bestämmes af *uarþ*.

11. D. ä. det hus, där den biltog dömde gjorde hängång.

14. D. ä. lösa sig från fredlösheten medels erläggande af 40 marker åt konungen.

15. *Ensak* f. Ensak, böter som tillfalla en ensam person t. ex. målsägaren l. konungen.